

(CD-88) ૫ – છ તત્વોની ભાગીદારી, પતી-પત્ની

છ તત્વોની ભાગીદારી, પતી-પત્ની સંગ બાર જ પૂરા
મન-કુમેળે બાર વગાડે, બાહર ફૂટે બંબ તોપગોળા.

અભિપ્રાયે નૂકશાની ખમતાં, યુદ્ધો ચાલે અ-વિરામ
ભ્રાંતિજણ્યાં કલેશી મન છેયાં, માયાનાં પુત્તર ને કામ.

અણસમજણની વાંકી આંટી, વીરોધ-કર્તા બુદ્ધિ - ભેદ
વાણી દોષે અથડામણથી, અક્કડ-તાંતે જીવતી - વેઠ.

મહાવીરને તો તપ કરવાને, જાવું પડેલું અનાર્ય દેશ,
કળીયુગમાં ઘર બેઠાં 'તપ' છે ઘર-કંકાસે તપ્ત-સ્વદેશ.

ખૂલ્લાં-છાનાં, ઢેઢ-ફજેતાં, અંદર યા બાહર ચલતાં,
તુંડ મીજાજે, અહમ તાયફા, રાગ જ યા તો દ્વેષ જ ભરતાં.

કર્મ ખપાવાં લોકો-મહાલે, પૈસા ખર્ચી ને પરદેશ,
મન-ઘર બળતાં વીના-વીચારે, ઘરની ફીલ્મો, ભવાઈ વેશ.

ત્રણ જન્મોનો કરમ-ગાંસડો એક જનમમાં ખપાવવાં,
રાત ને દા'ડો અંધી દોટો, 'તપસી'ને ના તપાવવાં.

લોક-ભવાઈ, ત્રિ-અંકી નાટક ખૂલ્લે ખુલ્લું મોહ-બજાર,
આકર્ષણથી મોહી ભૂલે, પંચેન્દ્રીયમાં રસ - મોઝાર.

હેતુ વીના હું પદ નાચે, દૈહીક સુખની અભિલાષે,
આયખું વીતે નશ્વર ધ્યાને, લોભ ન છૂટે અંતીમ શ્વાસે,

રૂપ, રસ, ગંધ, સ્પર્શની આદત, તેમાં ભળી વળી આસક્તિ,
'મારું' કહેતાં મમતા ચોંટી ચીકણા રસમાં મૂઢાત્મ મસ્તી.

રહેવાનું નથી તે સાંચવવા, માથાંફોડો, લમણાં-ઝીંક
રહેવાનું છે તેજ ભૂલી ગ્યાં, નીજ સ્વરૂપથી ફેરવી પીઠ.

જેનાં આધારે છે રૂપક, જેની હાજરીથી વ્યવહાર
તે ઓળખવા મનુષ્ય-મંદીર, જ્ઞાની મીલે તભી બેડાપાર.

બુધ્ધિપાળે પ્રાકૃત ભેદો, હું ને તું નો વીતંડાવાદ,
મતભેદોની પેલી પારે, અભેદ મોક્ષ જ નીર્વીવાદ.

ભાગીદારી જ્યાં સહીયારી, ત્યાં નથી કોઈ ઊંચા - નીચાં
મન-સુમેળે ભાવ-એકાત્મિ, ભેદ-નીવારક દાદા-દીક્ષા.

સમ્યક-બુદ્ધિનો મૂળ-આધાર, દાદા કીરપે જ્ઞાન-સુદર્શન,
વર્તે મોક્ષ જ સત-જ્ઞાનાધાર, સર્વભૂતેષુ આત્મજ દર્શન. - છ તત્વોની..

